

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 479/2024
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Зеловић, адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничког центра Србије, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4046/23 од 29.09.2023. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4046/23 од 29.09.2023. године, у делу за исплату мање исплаћене зараде, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4046/23 од 29.09.2023. године, у делу за исплату мање исплаћене зараде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1603/21 од 04.04.2023. године, ставом првим изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим и трећим изреке, обавезан је тужени да тужилама на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду, за период од марта 2018. године закључно са децембром 2018. године, исплати опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом четвртим, петим, шестим и седмим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се обавезе тужени да им на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, за период од марта 2018. године закључно са фебруаром 2021. године, исплати опредељене износе са каматом. Ставом осмим изреке, одбијен је предлог туженог да се Република Србија – Министарство финансија и Републички фонд за здравствено осигурање позову у својству умешача на страни туженог, као неоснован. Ставом деветим изреке, обавезан је тужени да тужилама накнади трошкове парничног поступка од 263.000,00 динара са каматом. Ставом десетим изреке, тужиле су ослобођене обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4046/23 од 29.09.2023. године, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом и деветом изреке, жалбе тужила и туженог у том делу одбијене као неосноване и одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у усвајајућем делу, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужиле су поднеле одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите о коме је правноснажном пресудом одлучено, а у делу који се ревизијом побија, је исплата на име мање исплаћене зараде. О овом праву тужила и висини тражене разлике, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23), на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у односу на побијани део, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 10.03.2021. године, а вредност побијаног дела потраживања је 14.205,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**